

Verliefd worden op de verkeerde persoon?
Zwijg als het graf.

Tot het einde

IVY FAIRBANKS

Ivy Fairbanks

Tot het einde

Vertaling Erica Disco

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN 9789020559552
ISBN e-book 9789020559569
NUR 340

© 2026 Uitgeverij Zomer & Keuning
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

© 2023 Melissa Elaine Loera
Oorspronkelijk gepubliceerd onder de titel *Morbidly Yours* door G.P.
Putnam's Sons, een imprint van Penguin Random House LLC.
Deze uitgave kwam tot stand dankzij bemiddeling van WME
International Literary Business Affairs, LLC

Vertaling Erica Disco
Omslagontwerp Epsilynn
Nederlands omslagontwerp Liesbeth Thomas, t4design

www.zomerenkeuning.nl
www.ivyfairbanksbooks.com

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch,
door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved, including those for text and data mining, AI
training and similar technologies. No part of this publication may be
reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form
or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or
otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Uitgeverij Zomer & Keuning vindt het belangrijk om op milieuvrien-
delijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan.
Voor de papieren editie van deze titel is daarom gebruikgemaakt van
papier waarvan zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft
geleid.

VOOR MIJN MOEDER.

*Ik heb iets op te biechten.
Als middelbare scholier heb ik al die romannetjes
met schaars geklede cowboys die ik van jou nooit
mocht lezen uit je nachtkastje gepikt.
Ik mis je nog elke dag. Hopelijk kan ik het
hiermee een beetje goedmaken.*

Noot van de auteur

Dit boek is een lofzang op liefde, verwerking en het vinden van een balans tussen licht en duisternis.

Hoewel het een positief, humoristisch verhaal is, krijgen beide personages in dit boek met rouw te maken. Bijvoorbeeld met het (in het niet beschreven verleden) overlijden van een echtgenoot en het verlies van een vriendin op leeftijd. Het verhaal bevat ook korte, maar waarheidsgetrouwe beschrijvingen van de zorg voor overledenen in een rouwcentrum.

Houd hier rekening mee, mocht je er gevoelig voor zijn.

Ierse/Gaelische uitspraak- en vertaalgids

Namen personages

Saoirse / Seer-sja

Deirdre / Deer-dra

Pádraig / Pah-drig

Tadhg / Taaig

Aoife / Iefa

Woorden

fáilte / Foll-tsja /welkom

Gaeilge / gweel-guh / Iers-Gaelisch

sláinte / slahn-tsje / proost (letterlijk: 'gezondheid')

amadán / ah-ma-dahn / sukkel

Tá tú go hálainn. / taa toe guh haa-ling / Je bent prachtig.

Tá mé i ngrá leat. / tah mee i nraw lad / Ik hou van je.

Voor intieme termen, zie de uitspraak- en vertaalgids op bladzijde

382

Hoofdstuk 1

Lark

VIJF LIJKZAKKEN, VOLWASSEN MAAT.

Ik knipperde met mijn ogen en liet bijna het stanleymes uit mijn handen vallen.

Wat was dit nou?

Ik keek om me heen in de hoop het antwoord te ontdekken tussen de lukraak opgestapelde dozen om me heen. Maar nee, ik was alleen met de paar bezittingen die ik het waard had gevonden om mee te nemen naar de andere kant van de Atlantische Oceaan. Het waren verbazingwekkend weinig spullen, al had dat ook te maken met de transportkosten van Texas naar Ierland.

Ik richtte mijn blik weer op de onopvallende doos en het keurige stapeltje van zwart nylon erin. Tot nu toe had ik het stanleymes als microfoon gebruikt en me tijdens het uitpakken laten meeslepen door Dolly Partons vibrato en de belofte van een nieuw begin, maar de aanblik van de lijkzakken bracht me van mijn stuk. Ik zocht op het etiket naar de geadresseerde. Willow Haven, de bed and breakfast hiernaast.

Waar sloeg dit op?

De stad Galway had me juist aangesproken omdat het er zo levendig was, maar nu stond er een doos met uitvaartartikelen in mijn woonkamer. Ergens verbaasde het me niets dat het schuldgevoel me vanuit Austin had achtervolgd, dat de rouw als een

verstekeling met me mee was gereisd.

Ik gluurde door de jaloezieën van mijn deels gemeubileerde appartement naar buiten. Geen teken van leven in het gebouw aan de overkant, dat met zijn boogramen en stenen voorgevel perfect in het straatbeeld paste. Nog maar twee weken geleden was ik door Street View op Google Maps voor deze schilderachtige Ierse wijk gevallen, dankzij de prachtige ligging aan de baai en het kunstzinnige karakter. Ik mocht dan spontaan genoeg zijn om voor een baan naar het buitenland te verkassen, ik was wel zo slim om in de misdaadcijfers te duiken voordat ik onverhoopt een woning in een onguur gedeelte van de stad zou huren.

Hoewel mijn nieuwe appartement deel uitmaakte van een schilderachtig, historisch pand, was het interieur niet om over naar huis te schrijven. Er stond een tot op de draad versleten loveseat en een houten bureau vol kringen waar inmiddels mijn trouwe iPad Pro en styluspen op lagen. Mijn oude hutkoffer deed dienst als salontafel. Aangezien ik hier maar negen maanden zou blijven, bezat ik alleen het hoognodige.

Mijn blik viel op het krullerige handschrift op de zijkant van een doos. Het was van mijn nicht Cielo, die ik nu al miste. Ik was meer dan zeventien kilometer van mijn oude leven verwijderd. Voor het eerst in negenentwintig jaar tijd was ik alleen. Uit vrije wil, maar toch. Die lijkzakken stonden nou niet bepaald op mijn frisse-start-in-Ierland-bingokaart.

Misschien had degene die de zakken had besteld ze nodig voor een of ander project. Mensen die een lijk wilden wegmoffelen waren meestal niet te traceren, toch? In deze studentenstad, waar het in de steegjes wemelde van de straatmuzikanten, woonden veel creatievelingen. Hier moest een logische verklaring voor zijn.

Het Georgian gebouw hiernaast was begroeid met klimop en de tuin lag in de schaduw van sierlijke wilgen. Het straalde niets dreigends uit. Misschien had de eigenaar die zakken wel direct nodig,

voor een toneelstuk of een studentenfilm. Dit zou een kans kunnen zijn om hier voor het eerst vriendschap te sluiten. Met iemand die absoluut géén seriemoordenaar was. Behalve de directie en de mensen van Personeelszaken op mijn nieuwe werk kende ik nog niemand in Ierland. Ik had zelfs geprobeerd een praatje te maken met de bezorger. Achteraf gezien had dat er waarschijnlijk voor gezorgd dat hij dit pakket verkeerd had afgeleverd. Het werd echt tijd om kennis te maken met de burens, voordat mijn fantasie met me op de loop ging. Ik moest me niet zo aanstellen. Deze stad was toch niet voor niets meerdere keren uitgeroepen tot vriendelijkste stad van de wereld?

Ik trok mijn favoriete cowboylaarzen en een trui aan tegen de novemberkilte en liep nieuwsgierig met de doos onder mijn arm naar de bed and breakfast.

De receptiebalie was onbemand. De ontvangstruimte was traditioneel en huiselijk ingericht, maar straalde iets sombers uit. Het zou wel een klein bedrijfje zijn, gerund door een moederlijk type dat graag onderzetter haakte. Waarschijnlijk niet iemand die mijn nieuwe BFF zou worden. Op de balie stond een rond, zilveren dienstbelletje, blinkend als een druppel kwik. Toen ik erop tikte, klonk er een aangenaam gerinkel door de ruimte.

Nada.

‘Hallo?’ Ik voelde me net een personage uit een horrorfilm dat in haar eentje ergens naar binnen ging en roepend het donker in liep, in plaats van hard weg te rennen.

Dankbaar dat ik nog geen moordenaar tegen het lijf was gelopen, zette ik de doos op de balie. Voordat ik kon ontsnappen, hoorde ik echter een diepe stem.

Van mortuarium naar matchmaking: sommige sprongen zijn dodelijk spannend

Begrafenisondernemer Callum duikt liever in een open graf dan dat hij op date gaat. Maar om zijn uitvaartbedrijf te erven, moet hij aan één voorwaarde voldoen: trouwen vóór zijn vijfendertigste. Van het mortuarium naar de datingwereld, dus.

Weduwe Lark zou liever verpletterd worden door een vallend object dan naast een uitvaartbedrijf wonen. De cartooniste is naar de Ierse stad Galway gekomen om van het leven te genieten, niet om herinnerd te worden aan haar verlies.

Wanneer ze Callums bizarre dilemma ontdekt, besluit Lark hem te helpen de ware te vinden. Maar hoe meer tijd ze samen doorbrengen, hoe minder ze hem aan iemand anders wil koppelen...

Ivy Fairbanks is dol op romantische komedies, hazelnootkoffie en Hozier – niet per se in die volgorde. Leven met chronische pijn heeft haar overtuigd van de kracht van fictieve avonturen en een gelukkig einde. Met haar debuut *Tot het einde* brengt ze een ontroerende friends-to-lovers-romance vol humor.

Z&K
ZOMER & KEUNING

ISBN 978 90 2055 955 2 NUR 340

9 789020 559552 >

www.zomerenkeuning.nl